

03. marts 2016

FM2017/105

I medfør af § 36 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forespørgselsdebat om, hvilke muligheder er der for at lette vilkårene for forældre til handicappede børn, som er anbragt i en institution uden for forældrenes hjemby?

(Medlem af Inatsisartut Laura Táunâjik, Siumut)

Begrundelse:

Børn med vidtgående handicap, som på grund af deres handicap er anbragt på en institution uden for deres hjemby, kan 2 gange årligt bevilges hjælp til en besøgsrejse hjem. Alternativt kan forældre-myndighedsindehaveren eller en anden nær pårørende bevilges en rejse, så han eller hun kan besøge barnet.

Dette bidrager til at sikre, at barnet trods anbringelsen kan bevare kontakten med sine forældre, og er i god overensstemmelse med handicapkonventionens bestemmelse om, at børn med handicap har lige rettigheder med hensyn til familieliv.

Forældre til et handicappet barn, som på grund af barnets handicap er anbragt på en institution uden for sin hjemby, ønsker naturligvis fortsat at være der for deres børn, og at være sammen med deres barn så meget som mulighederne giver. Nogle forældre vælger, hvis job- og boligmuligheder tillader det, at flytte til den by, hvor barnet er anbragt. Den mulighed står langt fra åben for alle, og selv hvis den gør, er det en stor beslutning, som blandt andet kan indebære, at forældrene må flytte fra trygheden, som andre familiemedlemmer og nære relationer giver.

I den situation, hvor en forælder til et handicappet barn har forladt sin hjemby for at tage ophold i den by, hvor barnet er anbragt, gives der i dag ikke mulighed for at bevilge forælderen mere end én årlig besøgsrejse til sin hjemby.

Det synes jeg, er ærgerligt, for det bedste for barnets tarv ville jo være, at forældrene flytter med til anbringelsesbyen, men ét er hvad det bedste er, og noget andet er, hvad der fysisk er muligt.

Der er behov for at lette vilkårene for forældre med handicappede børn. Og der er behov for en debat om, på hvilke områder, vi kan gøre det. Jeg har her i forslaget peget på en mulighed, som jeg mener, man bør overveje. Som forslagsstiller ser jeg frem til at høre partiernes og Naalakkersuisuts bud på, hvilke andre muligheder de kan komme i tanke om, og håber på en god og sober debat.